

Sygn. akt II KKN 157/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 20 grudnia 2000 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego Lech Gardocki

Sędziowie: SSN Lidia Misiurkiewicz

SSN Jacek Sobczak (spr.)

Protokolant: Kamila Różańska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Krzysztofa Parchimowicza

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2000 r.

sprawy **R. H.**

skazanego z art. 182 § 1 kk z 1969 r.

z powodu kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego (PR IV KnP [...])

od wyroku Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 30 kwietnia 1997 r., sygn. VII K [...]

1) oddala kasację

**2) kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża Skarb
Państwa**

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Rejonowy w Ł. wyrokiem z dnia 30 kwietnia 1997 r. (sygn. akt VII K [...]) uznał R. H. za winnego tego, że w dniu 22 kwietnia 1996 r. w Ł. naruszył nietykalność cielesną J. W., w ten sposób, że pchnął go rękoma w klatkę piersiową. Stwierdzając, że czynem swoim R. H. wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 182 § 1 kk z 1969 r. skazano R. H. na karę jednego roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres trzech lat. Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w pierwszej instancji.

Od wspomnianego wyroku kasację wywiedzioną w dniu 1 kwietnia 1998 r. (PR IV KnP [...]) wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając wyrok na korzyść skazanego, w części dotyczącej orzeczenia o karze. Prokurator zarzucił rażące naruszenie art. 182 § 1 dkk polegające na wymierzeniu R. H. za przypisane przestępstwo kary pozbawienia wolności powyżej górnej granicy ustawowego zagrożenia. W konkluzji Prokurator Generalny wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie R. H. jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres trzech lat.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się niezasadna.

Bezspornym w przedmiotowej sprawie jest, iż górna granica ustawowego zagrożenia za czyn z art. 182 § 1 d.kk co do którego skazany R. H. został uznany za winnego wynosi jeden rok. Wymierzenie skazanemu kary jednego roku i dwóch miesięcy było w tej sytuacji naruszeniem dyspozycji wspomnianego przepisu. W tym stanie rzeczy wniesienie kasacji przez Prokuratora Generalnego było celowe i uzasadnione. Pamiętać jednak należy, iż wykonanie orzeczonej kary zostało wobec R. H. warunkowo zawieszone

na okres lat trzech. W chwili wyrokowania przez Sąd Najwyższy upłynął już okres zawieszenia a skazanie zostało zatarte z mocy prawa. W tej sytuacji uwzględnienie wniesionej kasacji wywołałoby dla skazanego skutki wysoce niekorzystne. Mając to na względzie należało kasację oddalić.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 638 kpk.